

Tradycyjne hiszpańskie tańce i muzyka

Choć wiele osób podróżujących po raz pierwszy do Hiszpanii myśli o flamenco, jako o tak zwanej "narodowej" muzyce, tradycyjna muzyka hiszpańska jest znacznie bardziej skomplikowana. W rzeczywistości muzyka flamenco nawet formalnie nie dotknęła hiszpańskiej sceny muzycznej, aż mniej więcej do początku XIX-wieku, po ewolucji innej tradycyjnej muzyki hiszpańskiej. Jednakże, podczas gdy większość hiszpańskich regionalnych tańców i muzyki przenika sferę międzynarodową, flamenco stało się rozpoznawalne na całym świecie.

Tradycyjna hiszpańska muzyka - historia

Tradycyjna muzyka Hiszpanii jest przede wszystkim mozaiką wielu kultur długiej i barwnej historii Hiszpanii. Z tego powodu, tradycyjna muzyka i taniec różnią się, jeśli podróżujemy z jednego regionu do innego. Tradycyjna muzyka Wysp Kanaryjskich posiada wpływy rdzennej i tajemniczej cywilizacji Guanche, podczas gdy kobziarska muzyka Galicji i Asturii świadczy o bogatym dziedzictwie celtyckim w regionach północnych.

Pierwszy rozkwit tradycyjnej hiszpańskiej muzyki znacznie zróżnicowanych regionów Hiszpanii nastąpił gdy kraj był jeszcze pod wpływem Maurów. Przez wiele lat (do ośmiu wieków na niektórych obszarach) chrześcijańskie, żydowskie i muzułmańskie społeczności w Hiszpanii żyły raczej pokojowo i różne aspekty ich kultury mogły być swobodnie rozwijane. Wraz ze zdobyciami terytorialnymi, rozwój tradycyjnej muzyki hiszpańskiej przeszedł w stan tymczasowego zastoju, w ultra-chrześcijańskiej hiszpańskiej monarchii (Fernando i Isabel byli nazywani "katolickimi królami") a muzyka sefardyjska i islamska została zakazana.

Okresy renesansu i baroku rozpedziły ewolucję tradycyjnej muzyki hiszpańskiej. Jednak muzyka poważna, typowa dla renesansu znalazła się nieco w cieniu muzyki ludowej baroku. „Zarzuela” - ogromnie popularna hiszpańska opera, oparta jest na popularnej muzyce i kulturze.

Podczas 35-letniej dyktatury XX-wiecznego hiszpańskiego dyktatora Francisco Franco, muzyka i taniec ludowy zostały zakazane. Chcąc tworzyć jednolity i nacjonalistyczny kraj, jednocześnie pozbywał się wszystkich rzeczy związanych z regionami - języków, literatury, festiwali, muzyki itd. Jego śmierć w 1975 roku wywołała ogromny wzrost dumy regionalnej, która z kolei przyniosła znaczące ożywienie hiszpańskiej tradycyjnej muzyki ludowej.

Tradycyjna hiszpańska muzyka i tańce

Istnieje wiele rodzajów tradycyjnej hiszpańskiej muzyki (bardzo często związanej z tańcem). To nie powinno być zaskoczeniem, biorąc pod uwagę, że Hiszpania jest krajem zróżnicowanym o wielu różnych subkulturach, więc każda z nich ma swoją własną muzykę - i czasami więcej niż jedną. Hiszpańska kultura jest ściśle związana z

tradycyjną muzyką i tańcem - w rzeczywistości, w pewnym momencie w przeszłości było ponad 200 tradycyjnych tańców udokumentowanych w samej Katalonii. Poniżej można znaleźć krótką listę najbardziej popularnej muzyki hiszpańskiej i tańców jej towarzyszących.

- **Jota:** Szybkie tempo joty pierwotnie pochodzi z Aragonii, ale jest ona również popularna - z niewielkimi modyfikacjami - w pozostałej części Hiszpanii. Z prawdopodobnych wpływów mauretańskich, jotę zazwyczaj tańczono w dwie osoby, w parach, podnosząc ręce nad głowami jednocześnie wykorzystując przy tym kastaniety. W całej Hiszpanii istnieje wiele innych piosenek/tańców zwanych "Jotas" (Jota Castellana, Jota Valenciana, Jota Manchega ...), ale najbardziej znana z nich jest wersja aragońska.
- **Fandango:** Do czasu pojawienia się flamenco, fandango był najbardziej znanym tańcem pochodzącym z Hiszpanii. Żywy, energiczny i wywołujący szczęście, jest tradycyjnym tańcem hiszpańskim wykonywanym w parach.
- **Flamenco:** Przypisywane regionowi Andaluzji, flamenco jest płomienną formą muzyki i tańca łączącą w sobie elementy kultury żydowskiej, cygańskiej, mauretańskiej i andaluzyjskiej. Gitara jest głównym instrumentem we flamenco, a wybicie rytmu flamenco nie jest łatwe. Rytm jest różnorodny i zwykle towarzyszy mu klaskanie rąk znane jako „palmas”.
- **Pasodoble:** Pasodoble to szybki i żywy tradycyjny taniec hiszpański.
- **Sardana:** Tańczone w zamkniętym kole przez kilka par trzymających się za ręce, sardana jest popularną formą tradycyjnej hiszpańskiej muzyki i tańca z Katalonii.
- **Muñeira:** Podsumowując północna i północno zachodnia część Hiszpanii (Galicja, Asturia, część Kantabrii) mają długą tradycję muzyki kobziarskiej, a niektóre z utworów zawierają prawdopodobnie celtyckie tło. Muzykę tworzą dudy wraz z bębnami. Te regiony Hiszpanii dzielą wspólne atlantyckie tradycje kulturowe z innymi obszarami Europy. Popularnym tańcem Galicji jest "Muñeira".
- **Bolero:** Szybki i porywający taniec, Bolero - zawiera nieoczekiwane przerwy i ostre zmiany - jest jednym z najstarszych i najbardziej tradycyjnych hiszpańskich tańców.
- **Sevillanas:** Sevillanas pod wieloma względami przypominają flamenco. Sevillana jest tańcem radosnym i niosącym niezaprzeczone szczęście, posiada muzykę czterogłosową oraz zawiera cztery części tańca.

- **Zambra:** Zambra miała swój początek jako taniec mauretański. Kiedy mauretańska i żydowska muzyka i taniec były zakazane, Maurom udało się zachować ten szczególny taniec poprzez dostosowanie go do tradycyjnych hiszpańskich trendów - muzycznych i tanecznych.

- **Aurreku:** Jest to bardzo elegancki, symbolizujący tradycyjne powitanie i szacunek taniec z Kraju Basków.

Również najpopularniejszy rodzaj muzyki baskijskiej jest nazwany trikitixa i jest oparty na muzyce akordeonu i tamburynu.

Hiszpańskie potrawy

Hiszpańskie tradycje kulinarne polegają na obfitości lokalnie uprawianych warzyw i owoców, a także na serwowaniu mięs i drobiu. Jamón serrano - wędzona szynka i chorizo - sezonowa kiełbasa są popularne. Z kolei owoce morza i ryby są popularne w okolicach obszarów przybrzeżnych. Innymi popularnymi produktami spożywczymi są sery, jajka, fasola, ryż, orzechy (szczególnie migdały) i chleb (chrupiący chleb biały, pieczony codziennie jest popularny). Oliwa z oliwek i czosnek są często używanymi składnikami. Hiszpania jest również znana z win, w tym rioja - produkowanymi na północnej prowincji; sherry - wzmocnione wino, które może być wytrawne lub słodkie; i sangria - wino z owocami i wodą gazowaną.

Najbardziej znane hiszpańskie danie to potrawka nazywana paella, pochodzi z Walencji, prowincji na wschodzie Morza Śródziemnego. Ryż, główny składnik, jest uprawiany na równinach Walencji. Choć istnieją liczne odmiany, paella jest zwykle przygotowywana z różnych skorupiaków (takich jak krewetki, małże, kraby i homary), chorizo (kiełbasy), warzyw (pomidorów, grochu i szparagów), kurczaka i/lub królika oraz długoziarnistego ryżu. Bulion, cebula, czosnek, wino, pimiento (słodka czerwona papryka) i szafran dodają smaku.

Każdy region ma swoją własną odrębną kuchnię i specjały. Gazpacho - zimna zupa pomidorowa, pochodzi z Andaluzji leżącej w południowej Hiszpanii. Tradycyjnie, specjalny puchar nazywany dornillo używany był do ręcznego ucierania składników, ale nowocześni kucharze hiszpańscy wykorzystują blender. Andaluzyjczycy również lubią freidurías (ryby, takie jak sola lub anchois, smażone w cieście). Katalonia, w północno-wschodniej Hiszpanii, słynie z pomysłowych dań łączących owoce morza, mięso, drób i lokalne owoce. W północnej części kraju Basków (País Vasco) ryby stanowią ważny element diety - głównie jada się dorsza, węgorza i kałamarnice. Danie kojarzone z Asturią leżącą w północno-zachodniej Hiszpanii, jest Fabada (gulasz z fasoli). W regionach znajdujących się w kontynentalnych częściach Hiszpanii, takich jak Castilla, wędliny odgrywają główną rolę. Tortilla Espanola, omlet z ziemniaków, podawany jest w całym kraju. Można go przygotować szybko i jest prostym daniem. Najbardziej znanym deserem Hiszpanii jest flan, bogaty w krem budyniowy.

10 najpopularniejszych potraw w Hiszpanii:

1. Krokiety

Można znaleźć hiszpański talerz pełen krokietów w niemal każdej restauracji lub barze. Każdy z nich tworzony jest według własnej receptury. To sprawia, że porównanie żywności w całej Hiszpanii jest wielką przyjemnością oraz dobrym pomysłem w zakresie porównywania jakości restauracji (wskazówka: tradycyjne, nieco ukryte bary serwują najlepsze dania). Podczas gdy kremowe (queso) krokiety z serem mają łagodny smak, warto również spróbować krokietów wypełnionych mieszaniną

bechamelu i hiszpańskiej wędzonej szynki (jamon) lub lokalnej słodko-ostrej czarnej kiełbasy (Morcilla).

2. Tortilla Española

Nie ma wątpliwości, że będąc w Hiszpanii można natknąć się na omlet ziemniaczany, który jest dobrą przekąską lub daniem serwowanym na śniadanie, lunch lub kolację. Tak jak krokiety, można go znaleźć w prawie każdym miejscu, oczywiście w różnym stopniu jakości i smaku. Najlepsze omlety są zrobione z wolno smażonych ziemniaków w oliwie z oliwek (które sprawiają, że środek staje się miękki) oraz z jaj dodawanych, by stworzyć konsystencję omleta; tortilla jest smaczniejsza, gdy cebula dodawana jest w procesie powolnego smażenia do momentu otrzymania słodkiego posmaku. W Hiszpanii znaleźć można również klinowaty hiszpański omlet wyciśnięty między bocadilla, by otrzymać smaczną kanapkową przekąskę.

3. Gazpacho lub salmorejo

Ta zimna zupa pomidorowa zajmuje miejsce w wielu supermarketach na całym świecie, ale karton gazpacho odnosi się do hiszpańskich kwaskowatych, orzeźwiających odmian. Zazwyczaj spożywane jest jako przekąska, a czasem prosto z miski lub szklą. Jego konsystencja jest pochodną mieszania całego stosu świeżych pomidorów, zielonej papryki, ogórków, czosnku, cebul, octu i ziół. Salmorejo jest podobną andaluzyjską wersją łączącą biały chleb, pomidory, czosnek i ocet – serwowana również zimna – czasami może być zróżnicowany, z odrobiną szynki i jajami.

4. Pisto -Hiszpański ratatouille

Ta wegetariańska opcja cieszy się dużo popularnością. Jest przekąską lub dodatkiem do mięs. Może być nawet serwowana z jajkiem na wierzchu. To hiszpańskie ratatouille z pomidorami, papryką, cukinią, cebulą, czosnkiem i oczywiście oliwą z oliwek. Smaczna kombinacja intensywnych pieczonych smaków czyni ten przepis atrakcyjnym.

5. Wędzone mięsa – jamon, chorizo, salchichón

Jamon jest wszechobecna w Hiszpanii, cienko pokrojone nogi wieprzowe, które można zobaczyć w większości barów i restauracji. Jamon to poważna gałąź handlu i jednocześnie sztuka w Hiszpanii, z wielu odmian, które określają jakość, jak na przykład sposób karmienia trzody chlewnej, czy proces wędzenia. Jamón ibérico de Bellota należy do najwyższej kategorii, gdzie świnie są na wolnym wybiegu i są karmione żołędziami. Chorizo jest identyfikowany poprzez swoje czerwone pieprzowe zabarwienia. Jest to suszona kiełbasa z nutą słodkości i ostrości. W Hiszpanii można również skosztować delikatniejszych w smaku Salchichón podawanych na talerzach wędliniarskich.

6. Pulpo a la gallega

To danie z ośmiornicy jest zmiękczone papryką (pimenton), chrupiącą solą kamienną i skrapiane oliwą z oliwek. Jest to sztandarowe galicyjskie danie, które można znaleźć w menu w wielu galicyjskich restauracji w Hiszpanii. Jest zwykle podawane z ziemniakami na drewnianym półmisku.

7. Fasola gulasz

Hiszpania jest domem dla szerokiej gamy fasoli i innych roślin strączkowych. Niektóre regiony słyną z poszczególnych typów, na przykład suszona duża biała fasola pochodzi z regionu La Granja, godzinę drogi od Madrytu. Baskijskie miasto Tolosa ma nawet w listopadzie tygodniowy - na cześć miejscowej fasoli - Alubias de Tolosa. W całym kraju można znaleźć różne regionalne potrawy z fasoli znane jako Fabada, które odnoszą się do gotowania fasoli powoli razem z mięsem - takim jak chorizo pancetta, czarną kiełbasą itp. - w zależności od regionu. Obfite wersja z Asturii - Fabada asturiana, jest powszechnie dostępna w restauracjach w całej Hiszpanii i spożywana w okresie zimowym, a cocido z Madrytu zawiera warzywa i kapustę oraz smaczną mieszankę kiełbas i grochu.

8. Paella

To danie na bazie ryżu z Walencji jest dobrze znana na całym świecie i jest dostępna w wielu wariantach, które na równi mogą rywalizować o uznanie. Tradycyjna wersja jest mieszanką kurczaka lub królika (bądź obu), białej i zielonej fasoli i innych warzyw. Dodawanie owoców morza jest także popularne, można znaleźć więc wśród nich kalmary, małże, krewetki, i ryby. Dla żądnych wrażeń polecany jest czarny ryż barwiony atramentem ośmiornicy – trzeba tego spróbować. Fideua jest również smaczna, wykorzystuje niewielką ilość spiralnego makaronu zamiast ryżu.

9. Smażone mleko

Być może "leche frita" nie znajdzie się w menu każdej restauracji, ale jest to klasyczny hiszpański deser, którego warto spróbować, jeśli chcesz się spróbować czegoś wyjątkowego. Jego chłodne, mleczne centrum kontrastuje z ciepłą, chrupiącą pokrywką z mąki i jaj, posypaną cukrem i cynamonem. Jeśli nie ma tego w menu, trudno nie polubić hiszpańskiej wersji creme brulee, crema catalana, który można znaleźć z różnymi wariantami odmian pomarańczy lub skórki cytryny z cynamonem.

10. Czerwona lub biała sangria i tinto de verano

Każdy posiłek może mieć akompaniament w postaci alkoholu: kawa z whisky w godzinach porannych po posiłku lub dowolna kombinację piwa, wina lub wina musującego w czasie porannej przerwy, lunchu lub kolacji. Dwa hiszpańskie specjały są orzeźwiające: tinto de verano (letnie wino) oraz rebujito (biała sangria), które zawierają nie tylko mieszankę win z napojami bezalkoholowymi, ale stanowią również

zaskakująco smaczne orzeźwienie. Tinto de verano to czerwone wino z wodą cytrynową, natomiast rebujito to białe wino zmieszane z lemoniadą i zwieńczone świeżą miętą, popularne na Sevillana Feria de Abril (Kwietniowym Targu).

Święta, festiwale, uroczystości i tradycje w Hiszpanii:

Hiszpania jest jednym z największych krajów w całej Europie, zajmuje większą część Półwyspu Iberyjskiego. Wielu turystów przybywa do Hiszpanii na słoneczne plaże wzdłuż Morza Śródziemnego na południu oraz na wybrzeże Atlantyku na północy, ale istnieje o wiele więcej rzeczy, o których warto się dowiedzieć poświęcając chwilę czasu. Świąt, festiwali i tradycyjnych uroczystości w Hiszpanii jest mnóstwo. Obrazy walk, matadorów i tańca flamenco często przychodzą do głowy (jako skojarzenie z Hiszpanią), ale to tylko wierzchołek góry lodowej.

Las Fallas w Walencji

Największe uroczystości Walencji rozpoczynają się 15 marca, kiedy twórcy i budowniczowie zaczynają razem wznosić wymyślne fallas – symboliczne, złożone z tektury i papieru-mache konstrukcje utrzymujące ręcznie robione figurki zwane ninots, które wznoszą się wysoko do nieba. Płonący finał przychodzi zaledwie cztery dni później, w dniu 19 marca, w dzień św. Józefa (który jest także patronem cieśli - stąd cała opieka w czasie budowy struktur), gdy prace architektoniczne są trawione w płomieniach wśród okrzyków tysięcy.

Istnieje wiele różnych wersji tej tradycji na prawie całym półwyspie, aby uczcić dzień św. Józefa, powszechnie znany w języku hiszpańskim jak josefines.

Tradycje Las Hogueras

Najbardziej znaną częścią Las Hogueras de San Juan są płonące hogueras (ogniska). Tradycyjnie Hogueras były niczym więcej niż stosami śmieci i starych mebli, które zbierano w czasie letnich domowych porządków. Wykonane z drewna i papier-mâché, dzisiejsze Hogueras są wyszukаныmi dziełami sztuki, przypominającymi masywne struktur Walencji – Las Fallas.

W czasie nocy hogueras, fajerwerki w kształcie palmy są wypuszczane z zatoki, by zaznaczyć początek fiesty i można je zobaczyć na tle malowniczego zamku Santa Barbara, tuż nad zatoką Alicante. Od tego momentu, 88 hogueras rozświetla noc jeden po drugim. Tradycyjnie, gdy ogień płonie, trzeba przeskoczyć siedem razy dookoła płomieni lub wejść do wody.

Mimo, że ogień w końcu gaśnie - w dzisiejszych czasach, dzięki strażakom święto trwa przez kilka dni i nocy. Strzelają kolorowe rakiety, balony unoszą się w powietrzu, ulice pełne są parad, a fajerwerki oświetlają niebo każdej nocy dokładnie o północy.

Wreszcie jest organizowany coroczny konkurs wyboru Belleza del Fuego (Piękności Ognia), która następnie pełni rolę królowej festiwalu wraz z jej sześcioma druhami.

La Feria de Abril, Sewilla

Dwa tygodnie po tym, jak procesje związane z Wielkanocą dobiegają końca, atmosfera wypełnia się kolorami, muzyką i radością Feria de Abril. Biorąc pod uwagę, że sama Wielkanoc jest świętem ruchomym, terminy targu kwietniowego w Sewilli nie są stałe, ale wiadomo, że ma on miejsce gdzieś między pierwszym tygodniem kwietnia a początkiem maja. Jest to swego rodzaju hołd dla nadejścia wiosny, a podobne targi odbywają się na terenie całego kraju w pierwszych dniach nowego sezonu.

Setki namiotów i parków rozrywki jest rozkładanych w czasie tygodniowego targu w Sewilli. Tereny targowe są wypełnione mieszkańcami ubranymi w tradycyjne stroje oraz stoiskami, gdzie sprzedawane jest jedzenie i tradycyjne trunki. Muzyka na żywo wypełnia nocne powietrze gdzie panuje nastrój festiwalu. Fajerwerki sygnalizują ostatnią noc uroczystości, wzywając tłumy do szaleńczego tańca flamenco.

Fiesta de San Fermin, Pampeluna

Los Sanfermines zaczynają gonitwę w dniu 6 lipca wraz z txupinazo - wybuchem rakiet przed ratuszem, co oznacza rozpoczęcie fiesty. Ten moment ogłuszających okrzyków i huków otwieranych szampanów z pewnością tworzy odpowiednią atmosferę tego tygodnia, gdzie miasto wygląda jak podczas nurkowania w szalonym tygodniu uroczystości.

Chaotyczny bieg byków zwany el encierro, jest najbardziej charakterystyczną i międzynarodową częścią Sanfermines. Bieg byków odbywa się codziennie o ósmej rano, tworzy go tłum młodych mężczyzn, którzy przemierzają około 830 metrów brukowanej drogi biegnąc na arenę, gdzie odbywają się walki byków. Kiedy każdy ranek jest witany poprzez bieg byków, walki byków ożywiają natomiast popołudnie, parady prezentują zespoły muzyczne. W dniu 7 lipca, procesja, która swoją historią sięga XIII wieku, prezentuje muzykę, a przez miasto, na cześć San Fermin, przechodzą ogromne tłumy.

Każda uroczystość musi się kiedyś skończyć, a w przypadku Los Sanfermines ta nieuchronna chwila nazywa jest „pobre de mi”. Tłum skarży się na koniec kolejnego roku obfitującego w uroczystości wykonując tradycyjną pieśń, „pobre de mi”, co oznacza "biedny ja".

La Tomatina, Buñol

Jednym z innych głównych uroczystości w Hiszpanii jest La Tomatina, "wojna pomidorowa", która odbywa się w mieście Buñol – autonomicznej wspólnocie Walencji. Turyści i mieszkańcy zbierają się w ostatnią środę sierpnia każdego roku na scenie bitwy pomidorowej, by zмагаć się z ich ogromną ilością. To wydarzenie jest częścią tygodniowego święta na cześć patrona Buñol. Podobnie jak w przypadku innych hiszpańskich uroczystości, festyny i parady na ulicach są bardzo popularne. Tysiące wojowników bierze udział w finałowej wojnie pomidorowej. Według Frommer,

rzeczywista walka trwa dwie godziny. Samorząd sponsoruje imprezę wysyłając ponad 88.000 funtów pomidorów, które są wykorzystywane jako amunicja. Gminne prysznice są ustawiane wokół miasta, kiedy zabawa dobiega końca.

Karnawał w Santa Cruz de Tenerife

Jednymi z najbardziej znanych kolorowych festiwali w Hiszpanii są karnawały w Santa Cruz de Tenerife odbywające się w lutym każdego roku.

Karnawał przypomina ten odbywający się w Brazylii, a w czasie jego trwania prezentowane są parady z platformami i zespołami, które wykonują różne rodzaje piosenek. Kolory przepełniające festiwal i stroje noszone w czasie jego trwania są wspaniałe i naprawdę warto je zobaczyć.

Parady przemieszczają się wzdłuż ulic przy akompaniamencie energetycznych grup muzycznych i dobrze ubranych wykonawców. Najpiękniejszą sceną festiwalu jest parada pięknych, znakomicie ubranych pań, które czarują widzów ruchami tanecznymi. Kolorowe stroje mogą ważyć ponad 100 kilogramów, a ich przygotowania oraz próby mogą trwać miesiące.

Karnawał w Kadyksie – Cádiz

Od niedzieli "Quasimodo" (pierwszej niedzieli po Wielkanocy) aż do niedzieli "Piñata", karnawał Cádiz zaczyna ogarniać miasto i dając mu wybuchową dawkę koloru, muzyki i kultury, co jest dość niecodzienne na tle spokojnego małego prowincjonalnego miasta. Zwykle normalna atmosfera jest natychmiast przekształcona w jedną wielką uliczną imprezę, gdzie punktem kulminacyjnym jest ogromna konkurencja, w której uliczni muzycy, chóry, zespoły i kwartety starają się stworzyć najbardziej oryginalne wizualnie i muzycznie występy sceniczne.

Po rozstrzygnięciu konkursu i ogłoszeniu wyników, zarówno zwycięzcy i przegrani przenoszą karnawał Cádiz na ulice, dołączają do zabawy, wyruszają ze starej części miasta śpiewając pieśni, często niecenzuralne, erotyczne lub satyrycznie ujmujące dane tematy. Jeśli wybierasz się na południe, kostium jest koniecznością, w przeciwnym razie będziesz się wyróżniać mając na sobie dżinsy i t-shirt. Hiszpanie przybywają do **Cádiz** w grupach, wkładają stroje i często wyśmiewają instytucje, politykę, celebrytów i bieżące wydarzenia.

San Juan

Jeżeli lubisz całonocne imprezy na plaży to coroczna fiesta San Juan jest dla Ciebie. Odbywa się w 24 czerwca każdego roku na obszarach przybrzeżnych Hiszpanii szczególnie w Andaluzji, gdzie ciepłe temperatury tworzą idealny klimat dla całonocnej imprezy. To starożytne pogańskie święto stało się już legendą i obejmuje muzykę, taniec i zabawę dla wszystkich. Noc związana jest z ogniem i wodą, młodzi i starsi ludzie gromadzą się, by cieszyć się najkrótszą nocą w roku.

Zgodnie z tradycją, aby zostać oczyszczonym trzeba przeskoczyć przez płomień 3 razy.

San Isidro

W maju cały Madryt oddaje cześć swojemu patronowi, dzięki czemu wszyscy mieszkańcy mogą dobrze się bawić.

W ciągu dnia, mieszkańcy miasta są zwykle pochłonięci koncertami muzycznymi na placach, a w godzinach wieczornych ogarnia ich szaleństwo picia.

Tradycje Święta Trzech Króli

Wraz z tym świętem dekoracje świetlne ożywiają ulice, szopki ustawiane są w różnych miejscach, a delikatne, typowe dla święta melodie potęgują atmosferę. Hiszpanie świętują nadejście Królów tworząc paradę zwaną Cabalgata de los Reyes Magos. Królowie przyjeżdżają na koniach lub wyszukanych platformach i rzucają cukierki dzieciom ustawiającym się wzdłuż ulic. Jest to również wielka szansa dla dzieci, które mogą poprosić królów o prezenty.

Tego wieczoru (5 stycznia), przed pójściem spać, dzieci zostawiają swoje buty w miejscu, gdzie królowie na pewno będą mogli je zobaczyć. Ci religijni monarchowie, podobnie jak św. Mikołaj, na pewno kochają słodycze, więc hiszpańskie dzieci często zostawiają drobne słodycze, jak i siano dla wielbłądów, by zachęcić królów do podarowania im czegoś. Gdy nadchodzi poranek dzieci z zachwytem odkrywają, że królowie zostawili nagryzione słodycze, wielbłądy zjadły siano, a ich buty są pełne prezentów. Magiczna noc dobiega końca z innym hiszpańskimi tradycjami Bożego Narodzenia: typowym śniadaniem roscón de Reyes, ciastem w kształcie pierścienia ozdobionym owocami symbolizującym cenne klejnoty ozdabiające stroje królewskie.

Semana Santa – Wielki Tydzień

To naprawdę jedna z najpiękniejszych uroczystości w Hiszpanii – Wielkanoc to jedyny w swoim rodzaju pokaz tradycji, kultury, muzyki, teatru i religii. Jeśli myślisz o nauce języka hiszpańskiego, należy rozważyć sposób nauki w czasie Semana Santa!

Południe jest najlepszym miejscem, aby doświadczyć Semana Santa w Hiszpanii, dzięki czemu szkoły w Granadzie, Sewilli i Marbelli stają się perfekcyjnymi miejscami, by zarówno nauczyć się języka hiszpańskiego, jak i odkryć magię tego słynnego festiwalu.

Kiedy i Gdzie jest Semana Santa?

Daty obchodów różnią się każdego roku, biorąc pod uwagę, że święto nie jest związane z określoną datą. Data pochodzi z czasów cesarza Konstantyna Wielkiego i Soboru Nicejskiego z 325 r. i ustalana jest na pierwszą niedzielę po pełni księżyca następującej po równonocy wiosennej na półkuli północnej, Wielkanoc nigdy nie może być

obchodzona przed 22 marca (dzień po równonocy wiosennej) lub po 25 kwietnia. Dlatego można stworzyć swój plan na wczesną wiosnę, by zobaczyć słynne hiszpańskie procesje, ale należy dokładnie sprawdzić kalendarz przed podjęciem ostatecznych planów.

Miasta, miasteczka i wsie w obrębie Hiszpanii ożywają podczas Semana Santa. Podczas gdy każde miasto ma swoje unikalne obchody Wielkiego Tygodnia, słoneczna Sewilla jest głównym miejscem tej uroczystości, a pobyt tam w czasie Semana Santa może absolutnie odebrać mowę.

Tradycje Semana Santa w Sewilli, w Andaluzji i w innych miejscach Hiszpanii są właściwie zdefiniowane przez wspaniałe procesje. Każda z tych procesji zazwyczaj posiada zwykle dwie platformy – jedną z Maryją, a drugą ze sceną męki Chrystusa. Przepychność obecna w dekoracjach tych niesamowitych kreacji można podziwiać przy akompaniamencie bębnow – trudno jest uchronić się od dreszczy w czasie oglądania parady. Około czterdziestu mężczyzn, zwanych costaleros niesie platformę na swoich ramionach i kontroluje jej ruchy. W rzeczywistości są oni bardzo dobrze przygotowani poprzez ćwiczenia i zsynchronizowani ze sobą, że wygląda to jakby postacie na platformie poruszały się w rytm muzyki.

Niemożliwe do pominięcia są pozornie niekończące się rzędy Nazarenos lub pokutników, którzy idą obok platformy. Można nawet zobaczyć wielu Nazarenos, którzy chodzą boso, co jest dość imponujące, biorąc pod uwagę, że niektóre z procesji mogą trwać nawet do 14 godzin! Aha, i nie pomyśl się widząc podobieństwo spiczastych kapturów i długich szat Nazarenos i tych z Ku Klux Klan: jest to zupełnie przypadkowe i całkowicie od siebie niezależne.

Nie zdziw się jak dobrze ludzie ubierają się, by oglądać procesje, zwłaszcza te odbywające się w drugiej połowie tygodnia. Kobiety często wkładają ubrania wieczorowe, podczas gdy wielu odważnych mężczyzn w pełnym słońcu wkłada garnitur. Oczywiście nie każdy ubiera się w ten sposób, ale w zasadzie, jeśli chcesz oglądać procesję, po prostu włóż eleganckie ubrania.

Historia Semana Santa

Jak w przypadku każdej kulturowej uroczystości, hiszpańskie Semana Santa było tworzone przez wieki. Punktem wyjścia dla jego bogatej historii jest oczywiście śmierć Chrystusa, z którego czerpana jest inspiracja, chociaż obchody, których dzisiaj jesteśmy świadkami, są wynikiem wielowiekowej ewolucji.

Istotnym punktem w historii Semana Santa był rok 1521, kiedy Marques de Tarifa wrócił do Hiszpanii z Ziemi Świętej. Po swojej podróży, ustanowił Via Crucis (Drogę Krzyżową) w Hiszpanii, a od chwili tego momentu wydarzenie było czczone w formie procesji. Z biegiem czasu, przestrzeganie Via Crucis ostatecznie podzielone zostało na

wiele różnych scen męki, wraz z ustawianiem przenośnych krzyży i ołtarzy. To doprowadziło do dzisiejszych rozbudowanych procesji.

Możesz sprawdzić każdą mapę tras Semana Santa i zobaczysz Carrera Oficial lub oficjalną trasę wyraźnie oznakowaną. Ta oryginalna trasa, mimo ewolucji od 1604 roku, nadal stanowi trzon dla obecnej trasy. Ostatnim ważny krok miał miejsce w XVII wieku, kiedy różne cofradías Sewilli (bractwa) zaczęły się dzielić i organizować to, czego świadkami jesteśmy dzisiaj.

Hiszpańscy artyści

Mnóstwo wielkich artystów mieszkało i pracowało w Hiszpanii. Do najbardziej znanych należą El Greco, Diego Velázquez, Francisco Goya, Salvador Dali i Pablo Picasso, jeden z najbardziej płodnych artystów w historii i główną postacią XX-wiecznej sztuki.

XVI wiek: El Greco (1541-1614)

Było to za panowania Filipa II, kiedy pierwszy wielki geniusz malarstwa hiszpańskiego, El Greco, osiedlił się w tym kraju. Urodził się na Krecie, a przed przyjazdem do Toledo około 1577r., pracował we Włoszech. Jego bardzo emocjonalny styl dał mocny wyraz żarliwości religijnej swojej przybranej ojczyźnie, ale to nie przypadło do gustu Filipowi II. El Greco tworzył wspaniałe ołtarze w kościołach w Toledo.

W 1586r. El Greco namalował jeden ze swoich największych arcydzieł, Pogrzeb hrabiego Orgaza dla kościoła Santo Tomé w Toledo. Dzieło to ukazuje XIV-wiecznego toledańskiego szlachcica złożonego do grobu przez św. Augustyna i św. Szczepana (w rzeczywistości jest on usytuowany tuż pod malowidłem). Powyżej dusza hrabiego wznosi się do nieba, gęsto zaludnionego z aniołami, świętymi i ówczesnymi politykami.

XVII wiek: Diego Velázquez (1599 - 1660)

Artystą prawdopodobnie najbardziej kochanym przez Hiszpanów jest Velázquez, który malował obrazy religijne, a także okazjonalne sceny mitologiczne i sceny z tawern z widocznymi elementami martwej natury. Pracował głównie jako portrecista, w tej dziedzinie był uznawany za jednego z największych artystów jakich świat kiedykolwiek znał.

Jego arcydzieło, Las Meninas (Panny dworskie, 1656, Muzeum Prado), to wspaniały portret rodziny królewskiej i samego Velázqueza w akcie malowania.

XVIII wiek: Francisco Goya (1746 - 1828)

Największą malarzem tego wieku w Hiszpanii, a także prawdopodobnie najpotężniejszą i najbardziej oryginalną postacią w sztukach plastycznych w całej Europie był Francisco Goya. W swoim czasie był najbardziej znany jako portrecista, ale jest równie znany z innych rodzajów prac, w tym potężnych rycin, które robił pokazując okrucieństwa okupacji francuskiej w Hiszpanii w czasie wojen napoleońskich.

XIX wiek: Joaquin Sorolla (1863-1923)

Goya był odosobnionym geniuszem, a po nim nie było malarzy rangi europejskiej w XIX-wiecznej hiszpańskiej sztuce, chociaż było kilku uroczych mistrzów, takich jak Joaquin Sorolla, którego praca - pod wpływem impresjonizmu - charakteryzuje się doskonałymi kolorami i energicznymi ruchami pędzla.

Jego wyraźna zdolność do wykorzystywania efektu światła jest zdecydowanie obecna w wielu pracach przedstawiających plażowe krajobrazy jego rodzimej Walencji.

XX wiek: Pablo Picasso (1881-1973)

Jednym z najbardziej płodnych artystów w historii był Pablo Picasso, który spędził większość swego życia we Francji, ale jego prace często prezentowały obrazy ojczystego kraju. Walka byków była ulubionym motywem, a jego najbardziej znane dzieło Guernica (1937, Centro Cultural de la Reina Sofia w Madrycie), była inspirowana jego odrazą do bombardowania miasta Basków w czasie hiszpańskiej wojny domowej.

Joan Miró (1893-1983)

Jeden z współczesnych malarzy hiszpańskich, który pozostał w Hiszpanii i jednym najbardziej znamienitych był Joan Miró. Spędził sporo czasu w Paryżu, ale mieszkał głównie w okolicach swojej rodzinnej Barcelony, a później na Majorce. Niezmiernie płodny i wszechstronny artysta stworzył charakterystyczny i dowcipny styl mieszając surrealizm i abstrakcję.

Salvador Dali (1904-1989)

Ekstrawagancki malarz i kiedyś pisarz, rzeźbiarz i eksperymentalny filmowiec, Salvador Dali był prawdopodobnie największym surrealistycznym artystą wykorzystującym dziwną senną metaforę, by tworzyć niezapomniane i niepowtarzalne krajobrazy swojego wewnętrznego świata. Jego najbardziej znanym dziełem jest „Trwałość pamięci”. Muzeum Salvadora Dali w Figueres jest jedną z największych atrakcji w Katalonii.

Sporty popularne w Hiszpanii:

Piłka nożna

W Hiszpanii, piłka nożna (lub "futbol" w języku hiszpańskim) jest czymś więcej niż tylko sportem; jest to sposób życia. Hiszpańscy kibice jedzą, piją i oddychają piłką nożną. Fani gromadzą się wokół telewizora lub spacerują po ulicach miasta z radiotelefonami przyciśniętymi do ucha. Bary w okolicy - i kufle piwne - wypełniają się po brzegi, ku radości właścicieli barów, a po wielkiej wygranej, istnieje gwarancja krzyków fanów i trąbiących na ulicach samochodów.

Hiszpańska futbol liga, powszechnie znana jako "La Liga" jest międzynarodowo uznawana za jedną z najlepszych zawodowych lig. Liga Española (liga hiszpańska) składa się z dwóch lig: La Primera (pierwsza) i La Segunda (druga).

Obie ligi wpływają na siebie mniej lub bardziej. Pod koniec każdego sezonu, trzy ostatnie zespoły z pierwszej ligi schodzą do drugiej ligi, a trzy najlepsze zespoły z drugiej ligi przenoszone są do pierwszej. Mniej niż kilku z 55 drużyn piłkarskich udało się pozostać w najwyższej klasie rozgrywkowej od momentu powstania ligi hiszpańskiej w 1928 r.

Organizacja i zasady hiszpańskich lig piłkarskich są regulowane przez LFP (Professional Football League). Każdy zespół gra z innym dwukrotnie: raz na swoim terenie i raz poza. Za każdą wygraną przyznawane są trzy punkty, za remis jeden punkt, a przegrana nie daje żadnych punktów. Pod koniec sezonu, który trwa zwykle przez cały rok, zespół z największą ilością punktów wygrywa "La Liga".

Hiszpańska liga piłki nożnej zmusza do rywalizacji i jednocześnie oferuje najlepszych graczy na świecie. Podczas gdy Real Madryt i FC Barcelona zapoczątkowały pokaz w historii La Liga, w ostatnich latach spotkały się z konkurencją na najwyższym poziomie ze strony zespołów takich jak Deportivo La Coruña i Valencia CF.

Ważniejsze turnieje piłkarskie:

- La Liga: długosezonowy turniej pomiędzy zespołami najwyższej klasy piłki nożnej w Hiszpanii.
- Puchar Króla: rozgrywany pomiędzy najlepszymi drużynami piłkarskimi w Hiszpanii.
- Superpuchar Hiszpanii: rozgrywany pomiędzy zwycięzcą Pucharu Króla a zwycięzcą La Liga.
- Puchar UEFA: rozgrywany pomiędzy najlepszymi drużynami piłkarskimi w Europie.
- Mistrzostwa Europy: rozgrywane pomiędzy najlepszymi drużynami piłkarskimi w Europie.

- FIFA World Cup: Międzynarodowy turniej.

Koszykówka

Choć piłka nożna od dawna jest dominującą siłą na hiszpańskiej sportowej scenie, koszykówka ("baloncesto" w języku hiszpańskim) wyciska z futbolu ostatnie poty. Hiszpańska ACB (Asociación de Clubs de Baloncesto) to nie tylko czołowa liga koszykówki w Hiszpanii, ale to również jedna z najlepszych na świecie tuż za NBA. Dodatkowo, dzięki hiszpańskiej gwiazdzie NBA takiej jak Pau Gasol, który zwraca uwagę, tworząc jeszcze więcej szumu medialnego wokół hiszpańskiej koszykówki, Hiszpania zyskała znacznie większą uwagę w opinii międzynarodowej.

Hiszpańska liga ACB, zorganizowana i regulowana przez FIBA (Międzynarodowej Federacji Koszykówki), składa się z 18 profesjonalnych zespołów koszykówki. Każdy zespół gra przeciwko innej drużynie dwukrotnie - raz lokalnie i raz na wyjeździe - w sumie przez 34 sezon gry. Zespół, który wychodzi z największą liczbą zwycięstw na koniec sezonu koszykówki hiszpańskiej ACB wygrywa i gra w krajowym turnieju.

Turnieje koszykówki:

- ACB: długosezonowy turniej.
- Puchar Króla Hiszpanii w koszykówce: krajowy turniej rozgrywany pomiędzy ośmioma najlepszymi drużynami koszykarskimi.
- Superpuchar Hiszpanii w koszykówce: krajowy turniej rozgrywany pomiędzy zwycięzcą ACB, Pucharu Króla i dwoma innymi czołowymi zespołami.
- FIBA World Cup: międzynarodowy turniej odbywający się co cztery lata.
- Mistrzostwa Świata FIBA: międzynarodowy turniej odbywający się co cztery lata.

Tenis i pelota vasca:

Niezależnie czy w roli widzów na trybunach czy w roli graczy na boisku, Hiszpanie mają powinowactwo do tenisa. W ostatnich latach Hiszpania znajduje się w międzynarodowym centrum uwagi, dzięki najwyższej klasy graczom ATP (Association of Tennis Professionals) takim jak Tommy Robredo, Juan Carlos Ferrero i Rafa Nadal. Oprócz tego Hiszpania, a dokładniej Madryt, od lat przyciąga najlepszych na świecie tenisistów, a od 2002 roku jako gospodarz corocznego Madrid Masters, ósmego z dziewięciu głównych turniejów ATP Masters Series.

Innym popularnym sportem podobnym do tenisa jest padel, który w istocie sprowadza się do połączenia tenisa, squasha i ping-ponga. Piłki i system punktacji są takie same jak w normalnym tenisie, ale gra jest rozgrywana twardszą rakietą, na mniejszym boisku.

Boiska te są zamknięte, a gracze mogą swobodnie uderzać piłką w ścianę, podobnie jak w squashu.

Kolejnym popularnym sportem w Hiszpanii z tzw. małą piłką jest „pelota vasca” (piłka Basków). Pelota Vasca - która pochodzi z País Vasco (Kraju Basków) - to sport, który powstał dawno temu, od uderzania piłkami w ściany kościoła lub innych budynków. Nazwa ma charakter ogólny, który obejmuje kilka odmian różniących się między sobą w metodzie trafień małą skórzaną piłką w dwie ściany znajdujące się na boisku. Do odbijania piłki można korzystać z dłoni, rakiety, kija lub kosza. A na sportowej arenie międzynarodowej pelota vasca popularnie zwane jest "Jai Alai".

Golf

Nieważne czy jesteś początkującym czy też doświadczonym graczem, nic stanowi lepszego relaksu niż kilka odprężających - albo konkurencyjnych - rund golfa. Hiszpania to nie tylko raj dla miłośników golfa, ale także kraj, który jest ojczyzną takich gwiazd PGA jak José María Olazabal, Sergio Garcia i Severiano Ballesteros. Wyniki mówią wszystko!

Hiszpania posiada ogromną różnorodność rajów golfowych. Ze względu na łagodne warunki pogodowe wybrzeża, szczególnie na południu, Hiszpania jest wyjątkowym miejscem, gdzie można grać w golfa o każdej porze roku mając zagwarantowane przyjemne temperatury i odpowiednią ilość słońca! Wiele pól golfowych zostało zaprojektowanych przez profesjonalnych graczy i najlepszych światowych projektantów golfowych, dzięki czemu na pewno nie będziesz zawiedziony.

To, że jesteś z poza miasta, nie oznacza, że musisz zrezygnować z gry w golfa! Do pól golfowych w Hiszpanii można łatwo się dostać się, zazwyczaj to tylko kilka kilometrów od miast czy lotnisk.

Narciarstwo

Istnieje kilka krajów, które oferują zróżnicowany pod względem geograficznym krajobraz jak Hiszpania. Od tropikalnych plaż aż po zielone wzgórza, od urwisk aż po równiny, Hiszpania ma dosłownie wszystko. W rzeczywistości Hiszpania jest faktycznie drugim najbardziej górzystym krajem w Europie, a to cecha, która sprawia, że jest jednym z najchętniej odwiedzanych przez narciarzy miejsc. Więc przygotuj się, by pojeździć na nartach!

Nieważne, czy jesteś początkującym czy zaawansowanym narciarzem, jazda na nartach w Hiszpanii jest ulubionym zajęciem w okresie zimowym, a w związku z tym istnieje wiele możliwości uprawiania tego rodzaju sportu w całym kraju. Prawie 1000 km tras narciarskich z 36 ośrodkami narciarskimi najwyższej klasy, z czego 13 zostało nagrodzonych „Q” za ich wyjątkową jakość turystyczną.

Ośrodki narciarskie w Hiszpanii oferują narciarzom i snowboardzistom wiele udogodnień. Z jednej strony Hiszpania jest obdarzana zimowym słońcem, co zapewnia dobrą widoczność i komfortowe temperatury - nawet na szczycie! Oprócz naturalnego śniegu, ośrodki w Hiszpanii oferują sztuczne naśnieżanie, aby zapewnić najlepsze warunki jak to tylko możliwe. Doskonałe udogodnienia pozwalają dobrze spędzić czas.

Jeśli nie planowałeś pierwotnie jazdy na nartach w Hiszpanii lub jeśli po prostu nie mogłeś zmieścić swojego snowboardu w bagażu podręcznym, masz szczęście! Prawie wszystkie hiszpańskie ośrodki narciarskie oferują niedrogie wypożyczenie sprzętu, z nartami, kurtkami, rękawiczkami i spodniami narciarskimi!

Ośrodki narciarskie w Hiszpanii zostały podzielone na sześć głównych obszarów:

- Sistema Penibético: Sierra Nevada łańcuch górski w Granadzie.
- Sistema Central: pasma górskie wokół Madrytu, Salamanki i Segovii.
- Sistema Iberico: Góry w La Rioja.
- Cordillera Cantabrica: Góry wzdłuż Zatoki Biskajskiej w Asturii i Leonie.
- Aragonia: Góry w regionie Aragonii.
- Pirineo Catalan: Pireneje, zwłaszcza w obrębie w Lleidy i Girony.

Formuła 1

Wstrząsające, konkurencyjne i niewątpliwie głośnie wyścigi samochodowe to jeden z tych sportów, gdzie emocje są gwarantowane. Ryk silników jest ogłuszający głównie poprzez prędkość rozwijaną przez samochody – do 300km/h.

Zawody międzynarodowe w Formule 1 mają najwyższy poziom i są organizowane i kontrolowane przez or Fédération Internationale de l'Automobile (FIA). To nie tylko najdroższy na świecie sport, ale to również jeden z najpopularniejszych; podczas gdy Formuły 1 jest bardzo popularna w Europie, ludzie z ponad 200 krajów oglądają zmagania kierowców.

W Europie wyścigi Formuły 1 zawsze miały stałą rzeszę fanów, zwłaszcza jeśli chodzi o Hiszpanię. W ciągu ostatnich kilku lat młody indywidualista Fernando Alonso spowodował spore zamieszanie. Przez to Formuła 1 stała się jeszcze bardziej popularna.

Alonso raz zwrócił na siebie uwagę kiedy w 2003 roku zyskał miano najmłodszego kierowcy, który osiągnął pole position w Grand Prix Malezji. Zaledwie kilka miesięcy później został najmłodszym kierowcą w historii, który wygrał wyścig Formuły 1 w Grand Prix Węgier. Jego międzynarodowa sława została przypieczętowana w 2005 roku, kiedy w wieku 24 lat został najmłodszym mistrzem Formuły 1 w historii.

Wyścigi Formuły 1 są emitowane na antenie hiszpańskiej stacji telewizyjnej "Telecinco", ale jeśli chcesz być częścią żywej akcji musisz działać szybko, ponieważ bilety na główne międzynarodowe wyścigi Formuły 1 sprzedają się jeszcze przed rozpoczęciem sezonu. Formuła 1 odbywa się w Hiszpanii dwa razy w roku, na Grand Prix Hiszpanii w Barcelonie i Grand Prix Europy - na nowym torze w Walencji.

Walki byków

Historia, muzyka, pokazy... walki byków są jednym z najbardziej charakterystycznych aspektów kultury hiszpańskiej, ale również jednym z najbardziej kontrowersyjnych. Na liście kontrolnej tak zwanych "tradycyjnych" hiszpańskich elementów, które muszą się znaleźć w czasie walk byków są: tapas, sangria i flamenco. Impreza w zasadzie sprowadza się do pokazu, w którym udział bierze znakomicie przygotowany i przeszkolony "torero" (torreador) oraz byk, którego los jest właściwie przesądzony, zanim jeszcze wkracza na arenę.

Walki byków w Hiszpanii trwają od marca do października i często wpisują się w część lokalnych festiwali. Jeśli szukasz miejsca będącego sercem walk byków, udaj się do Andaluzji, gdzie znajduje się wiele słynnych hiszpańskich aren - w Seville ("La Maestranza"), Maladze ("La Malagueta") i Rondzie, gdzie możesz zobaczyć najstarszą hiszpańską korridę. Nic dziwnego, że wielu najbardziej cenionych hiszpańskich torreadorów - których sława konkuruje ze sławą rodziny królewskiej, aktorów czy innych gwiazd tabloidów - pochodzi z Andaluzji.

W tradycyjnej walce byków - znanej jako "Corrida de Toros" - występuje trzech torreadorów, z których każdy walczy dwa razy. Wysoce zrytualizowane wydarzenie składa się z trzech części, gdzie trąbka ogłasza rozpoczęcie każdej części. Pierwsza część to "picadores" (ułani na koniach), druga część - "bandilleros" (chorągiewkarze) i wielki finał to "torero", który pojawia się na końcu, ubrany jest w błyszczący, obcisły "świetlisty garnitur", dzierży miecz i szkarłatną pelerynę.

Walka kończy się, gdy zadowolony - lub w niektórych przypadkach rozgniewany torero idealnie, pewnie i dzięki wielu udanym manewrom wbija miecz poskramiając byka.